

DIGITALE GESCHIKTHEIDSPROEF

DERDE GRAAD
EERSTE JAAR

WKD

Woordkunst drama

Beste kandidaat WKD-er

We bevinden ons in een ongeziene periode, daarom kan de toelatingsproef WKD niet in zijn 'normale vorm' doorgaan. We hebben de proef aangepast en hopen jullie ook via deze weg te inspireren. Desalniettemin kijken wij er naar uit om jullie inzendingen te bekijken.

Wat verwachten we van jou?

1. Een video-opname waarin je jezelf voorstelt en je motivatie om onze opleiding te volgen toelicht. Je mag dit op je eigen kunstzinnige manier interpreteren.

Duurtijd: 1 minuut.

Het bestand benoem je: `introdactie_naam` en `voornaam_studiejaar`
(voorbeeld: *introdactie_pieterdeflem_5de*)

2. Een video-opname van de spelopdracht toneel.

Het bestand benoem je: `spelopdracht_naam` en `voornaam_studiejaar`
+ voeg ook een afbeelding van je schilderij toe.
(voorbeeld: *spelopdracht_pieterdeflem_5de*)

Duurtijd: neem je tijd.

3. Een video-opname waarin je één van de opgelegde teksten brengt. Je kent de tekst uit het hoofd en focust op tekstzegging en inleving.

Duurtijd: neem je tijd, we zien je graag in alle rust en puurheid deze tekst brengen.

Het bestand benoem je: `proefdictie_naam` en `voornaam_studiejaar`
(voorbeeld: *proefvoordracht_pieterdeflem_5de*)

4. Heb je reeds notenleerlessen gevolgd bij de academie? Dan is dat keigoed!
Indien je hiervan geen enkele kennis hebt, vragen we met lichte aandrang om deze achterstand in te halen. (eventueel privélessen)

PRAKTISCHE INFORMATIE

Deadline: dinsdag 14 juli '20 - 18:00.

Deadline: 20 augustus' 20 - 18:00

Je dient je proef in voor één van bovenstaande deadlines.

Resultaten van de proef worden medegedeeld op **donderdag 16 juli** of **maandag 24 augustus**. Kandidaten die een negatief advies krijgen, mogen herkansen op vrijdag 28 augustus '20, deze proef zal doorgaan op onze school. Indien je ook voor de herkansing niet slaagt, kan je niet starten aan de opleiding WKD.

Indienen van je proef?!

Je mailt alle opdrachten **gelijktijdig** in door deze door te mailen naar **wkd@pikoh.be**

Onderwerp van de mail: toelatingsproef je naam en voornaam studiejaar
(voorbeeld: toelatingsproef Pieter Deflem 5)

Indien de bestanden te groot zijn, bezorg je deze via www.wetransfer.be, ook hiervoor gebruik je: wkd@pikoh.be

We wensen je veel succes!

Heb je nog vragen?! Neem contact op met ons secretariaat of mail naar racl@pikoh.be

SPELOPDRACHT TONEEL

1. Lees de hele opdracht grondig door!
2. Lees de monoloog aandachtig: tekstfragment Jibbe Willems
3. Ga naar de website of via instagram: <https://www.instagram.com/tussenkunstenquarantaine/?hl=nl>

Zoek een schilderij waarop jouw personage staat afgebeeld. Zorg dat je een personage in een ruimte kiest waarvan jij denkt, dit kan ik goed gebruiken voor de monoloog. Je moet jezelf in een later stadium ook zo kunnen verkleden en ook de illusie van de ruimte kunnen creëren. Je mag ook een ander schilderij in een boek of op het internet zoeken.

4. De scène die jij gaat maken:

• Vul de 5 W's aan:

Wie ben je, **Wat** is er aan de hand, **Waar** ben je, **Waarom** ben je er en **Wanneer** speelt dit moment zich af?

• Wat is het doel van je personage? Wint je personage of verliest je personage dat doel? Beslis jij als maker van de scène dat je personage zijn doel wint, dan laat je jouw personage dat doel op een eerder moment in je tekst als eens verliezen.... Of omgekeerd, natuurlijk!.

• Wie is je personage? Heb daar een duidelijk beeld van en maak dat duidelijk voor je publiek. Je mag het niet letterlijk benoemen. 'Ze' is een belangrijk onderdeel van de wat en waarom vraag.

• Bouw minimum 3 stiltes van minstens 30 seconden in waarin je bewust bevriest of fysiek spel inzet. Deze scènes moeten je scène en de beats dienen.

• Je start met minstens 10 seconden fysiek spel waarin je niet praat.

• Je bedenkt een sterk einde.

Tekstfragment uit: 'Voor de val moet je omhoog'
- Jibbe Willems.

Enkel de regels die onderlijnd zijn, mag je aanpassen naar de ruimte in jouw schilderij!

Ze lachte en we vielen,
de zwaartekracht kent geen genade,
we vielen in slaap.

Toen ik wakker werd, was ze verdwenen.

Niet zomaar weggegaan: verdwenen.

Ik zag geen spoor van haar.

Naast me lag geen afdruk van haar lichaam in het zand,
nergens lag een kledingstuk van haar,

Ik zag zelfs haar voetstappen niet naast de mijne
die van de duinen liepen naar waar ik lag.

Er liep één enkel paar, alsof ik de nacht ervoor
in mijn eentje naar de zee gelopen was,
alsof zij niet verdwenen was, maar er nooit geweest was.

Zelfs haar geur vond ik niet meer op mijn lijf,
De krassen die zij – naar ik dacht – in mijn rug gezet had
waren wonderbaarlijkerwijze genezen en vergaan,
elk fysiek bewijs van haar bestaan was uitgewist.

Ik liep naar deze kamer waar onze spullen stonden,
maar alleen mijn gerief lag hier,

Ik vroeg aan een artiest of hij haar had gezien,
maar hij beweerde dat enkel ik was ingecheckt.

En nu sta ik hier, tussen kerk en zee,
tussen torenspits en watervlakte
en zweer dat ik blijf dwalen
tot ik haar gevonden heb of zelf verdwenen ben,
opgegaan in ijle lucht of verf,
ik zweer dat ik niet zal gaan liggen voor ik sterf
en met welk zand dan ook bedekt zal worden.

OPDRACHT VOORDRACHT TEKSTZEGGING

- 1. Je kiest één tekst uit onderstaande proza.**
- 2. Je leert de tekst uit je hoofd.**

Bij het uitvoeren van deze opdrachten wordt er gelet op persoonlijkheid, originaliteit en spreek-/spelplezier. We luisteren ook naar je uitspraak en articulatie, je stemgebruik en -kwaliteit.

Fragment uit: Bij Jules & Alice - Tom Lanoye

Ik was twaalf jaar. Dat weet ik nog heel goed. Het was feest. De familie bij ons thuis. Discussies, moppen, vettige praat. In een hoekske zat Peter Fons. Helemaal alleen. Voor 24 uur losgelaten uit zijn bejaardenhome. Hij had twee valiezen bij en één zwart boekentaske. De valiezen stonden in de logeerkamer, niet eens uitgepakt.

Maar dat boekentaske stond naast de zetel waar hij in zat, en waar hij alleen maar uit recht kwam om te gaan pissen. Om de tien minuten, dus. Het liep al tegen enen toen hij plechtig opstond, zonder te gaan pissen deze keer. In volle euforie, na een halve fles cognac en door het roezemoezen van al dat volk rond hem. Hij deed zijn boekentaske open en haalde een paar koorden te voorschijn, plus een ouwe revolver. In een wip en een zucht monteerde hij die revolver op de klink van een deur. Zo kon hij voor de loop van die revolver staan en het schot doen afgaan door te trekken aan

een koord. Il silenzio, por favor, brulde hij, in de internationale taal die hij had geleerd in de grootste circussen aller tijden.

Peter Fons! Hij had heel de wereld afgereisd, alle zeeën gezien, ieder land bezocht. En overal had hij het publiek doen sidderen en beven met zijn act. Het vangen van kogels met zijn tanden. De gesprekken aan de tafel vielen stil, heel de familie keek naar hem. Er werd besmuikt gelachen, gekucht, er viel ergens een glas kapot. Salto mortale pericoloso, zei peter Fons, zijn wijsvinger opstekend, met zijn kin omhoog kijkend naar een ingebeeld publiek links en rechts van hem.

Het was alsof hij een trom hoorde roffelen. Una! Duo! Tres! Hij gaf een snok aan dat koord. En op datzelfde moment, dat kon ik lezen in zijn ogen, op datzelfde moment realiseerde hij zich dat hij al vijftien jaar een krakkemikkig vals gebit droeg. Hij probeerde zijn kop nog weg te trekken, maar te laat.

Britse oma's - Carmien Michels

Die Britse dame
die op zondag aan ballroomdansen deed
zo aan haar wekelijkse wip kwam
in de Royal Festival Hall.

Zwiepend met haar kunstheup
ouwe geiten zijn het geilst around noon.

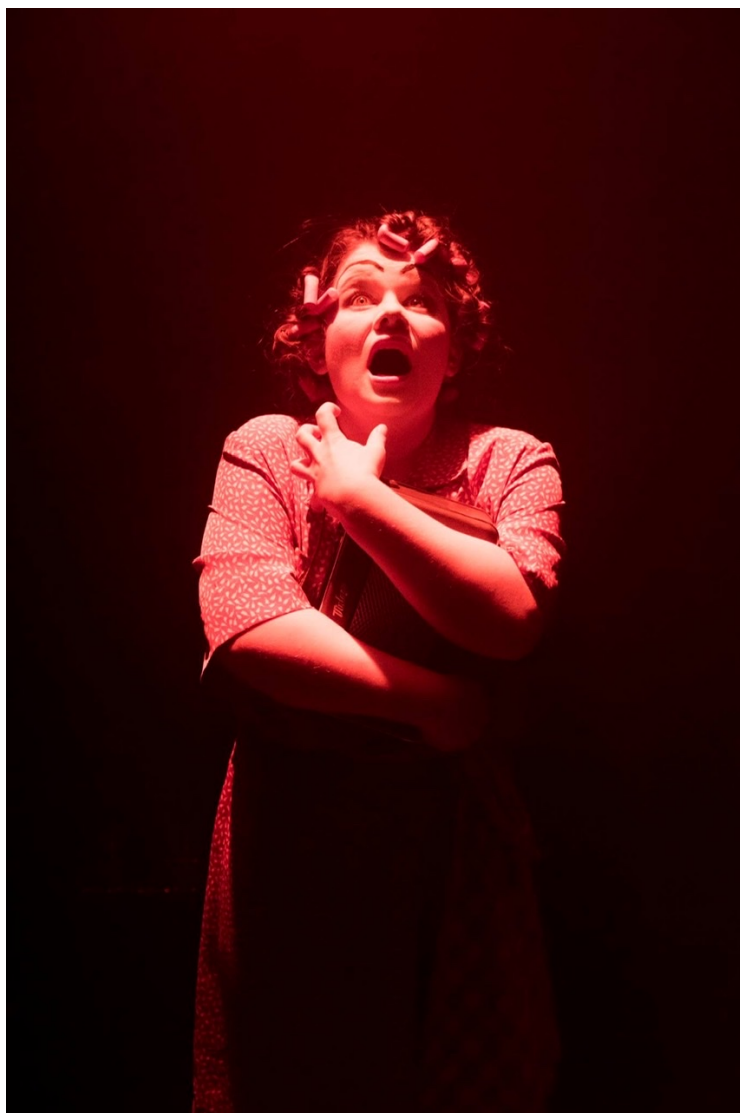
Pretlichtjes om jonge obers van de ballroom
in hun werelddelen te knijpen
de wang bollend met haar tong
fooiën in hun perplexe palmen moffelend
beloftes op roze achterkamers.

Ik moest mijn vriendin zweren nooit over
de ballenknijper te schrijven
niet over haar vrije grijns van meisjes
die voor het eerst fietsen zonder stok

pwet pwet in de toeters van die knapen
het was haar oma.

Ik zwoer het of het zuur zou me opbreken
uit mijn mondhoeken de klim over mijn kin druipen
en zo zou ik nooit meer kunnen spreken
of miljoenencontracten tekenen
voor gedichten als deze
zonder zevervlekken.

Vele jaren verstreken
het adres van mijn vriendin is verzopen
in een geel meer van duurbetaalde censuur
mijn onverstuurde brieven verkoop ik
als kant-en-klare washandjes
graiende granny stuurde een postkaart
groetjes uit Compostela.

VEEL SUCCES!

WKD-TEAM

Provinciale Kunsthumaniora Hasselt
Gouverneur Verwilghensingel 3, 3500 Hasselt